

PHIẾU ÔN TẬP TIẾNG VIỆT TUẦN 23

I/ Đọc hiểu:

Đọc thầm bài sau và trả lời câu hỏi:

Bài: LỪA VÀ NGỰA

Người nọ có một con lừa và một con ngựa. Một hôm, có việc đi xa, ông ta cưỡi ngựa, còn bao nhiêu đồ đạc thì chất lên lưng lừa. Dọc đường, lừa mang nặng, mệt quá, liền khẩn khoản xin với ngựa:

- Chị ngựa ơi ! Chúng ta là bạn đường. Chị mang đỡ tôi với, dù chỉ chút ít thôi cũng được. Tôi kiệt sức rồi.

Ngựa đáp:

- Thôi, việc ai người nấy lo. Tôi không giúp chị được đâu.

Lừa gắng quá, kiệt lực, ngã gục xuống và chết bên lề đường. Người chủ thấy vậy bèn chất tất cả đồ đạc từ lưng lừa sang lưng ngựa. Ngựa bấy giờ mới rên lên:

- Ôi, tôi mới dại dột làm sao ! Tôi đã không muốn giúp lừa dù chỉ chút ít, nên bây giờ phải mang nặng gấp đôi.

Theo Lép Tôn – xtôi

Em hãy khoanh tròn chữ cái trước ý trả lời đúng:

Câu 1: Lừa mang hàng rất mệt, nó muốn nhờ ngựa điều gì ?

- A. Mang đỡ hàng.
- B. Đợi nó đi cùng.
- C. Cùng dừng lại nghỉ ngơi.

Câu 2: Nghe lừa khẩn khoản nhờ, thái độ ngựa như thế nào ?

- A. Ngựa sẵn sàng giúp lừa.
- B. Ngựa không muốn giúp lừa.
- C. Ngựa rất muốn giúp lừa nhưng ông chủ không đồng ý.

Câu 3: Vì sao ngựa không giúp lừa ?

- A. Vì ngựa yếu hơn lừa.
- B. Vì ngựa ghét lừa.
- C. Vì ngựa ích kỉ, chỉ nghĩ đến mình, không muốn vất vả thêm.

Câu 4: Câu chuyện kết thúc như thế nào ?

- a) Lừa kiệt sức lăn ra chết.
- b) Ngựa phải nai lưng ra chở hết mọi thứ đồ đạc của chủ.
- c) Cả 2 ý trên đều đúng.

Câu 5: Tìm tiếng trong bài

+ Có vần ây:.....

+ Có vần ương:.....

II/ Bài tập

Bài 1:

a/ Điền **ă**n hay **anh**?

Bánh c.....

lăn t.....

s..... bắt

C..... dặn

bức tr.....

con tr.....

b/ Điền **ng** hay **ngh**?

Suyĩ

.....à voi

.....ệ sĩ

.....õ nhỏ

.....ã tư

coné

c/ Điền **c** hay **k**?

cái ... éo

.....ì cọ

.....im khâu

cây au

.....éo co

hoaúc

Bài 2: Đánh dấu x vào đứng trước từ ngữ viết sai chính tả rồi sửa lại cho đúng.

Bầu rựu

tuốt lúa

Thoăn thắt

giàn khoan

Sửa lại lỗi sai:

Tập chép :

Bài : Nhớ lại buổi đầu đi học

Buổi mai hôm ấy, một buổi mai đầy sương thu và gió

lạnh, mẹ tôi âu yếm nắm tay tôi dẫn đi trên con đường làng

dài và hẹp. Con đường này tôi đã quen đi lại lắm lần,

nhưng lần này tự nhiên thấy lạ. Cảnh vật xung quanh tôi

đang có sự thay đổi lớn: hôm nay tôi đi học.

(Theo Thanh Tịnh)

